

3. juni 2016

Forespørgselsdebat om erhvervsudvikling af fiskeri og fangst i Østgrønland, herunder etablering af bæredygtige indhandlingsanlæg samt gunstige rammer for udviklingen af en fiskeriflåde i Ittoqqortoormiit, Tasiilaq og omegn.

(Medlem af Inatsisartut Hans Enoksen, Partii Naleraq)

Vi skal fra Siumut komme med følgende bemærkninger til forespørgselsdebat om erhvervsudvikling af fisker og fangst i Østgrønland.

Det er i og for sig korrekt, at de betingelser hvorunder det vigtigste erhverv generelt set i hele vort land fungerer under, er vidt forskellige.

Heldigvis sker der ude på kysten en god udvikling af indhandlingsmulighederne og skibsflåden. Vi er dog klar over, at de steder hvor der er monopol og ingen konkurrence, der er udviklingen desværre nærmest stillestående og fungerer meget uheldigt.

Set under èt er det dog således, at der sker en meget mærkbar udvikling, der især mærkes på indhandlingssteder og skibsflåden. Herunder er det særlig tydeligt, at fiskeriet ikke længere hele tiden går i stå i højsæsonen og alle disse forhold taget i betragtning, er der intet til hinder for, at Østgrønland skal udvikles ud fra de samme principper som på vestkysten.

Når man kigger udover de beboede steder, er der stadig flere steder, der er præget af, at man udelukkende eller overvejende stadig lever af fangsterhvervet. Dog er forholdene for fangerne heller ikke de bedste, hvorfor, at det vil være helt naturligt, at man går sammen med Kommuneqarfik Sermersooq om, at udvikle det østgrønlandske område, hvis da ikke man vil risikere, at projekterne bare går i stå. Hvis det hus vi vil bygge, starter oppefra og ikke fra fundamentet, så falder det snart sammen og det samme gælder de erhvervsprojekter, der skal startes op.

Hvis ellers vi har et oprigtigt ønske om, at gøre forholdene bedre, kommer vi ikke udenom, at der skal skabes varige arbejdspladser og såfremt det skal gå rimeligt stærkt, så må man ty til de flydende indhandlingsmuligheder: indhandlingsskibe som en del af scenariet i opstartsfasen.

Med tanke på omfanget af fisk og fangst dyr i det hele taget, så er de alle sat på vågeblus derovre og kører på et absolut minimum, hvorfor vi ikke kommer udenom, at kvoterne skal op i Østgrønland som en af vore vigtigste opgaver. Vi har i denne forbindelse derfor brug for både biologernes og de lokale fiskere og fangeres viden, som må vægtes med stor omtanke, således, at der kan etableres et bæredygtigt fiskeri- og fangererhverv i Østgrønland.

Med disse bemærkninger bakker vi op omkring en fælles udtalelse fra Inatsisartut.

Jess Svane
Siumut